

Lecke július 12-re

Péter visszaállítása

Kulcsvers: „Miután befejezték az étkezést, Jézus így szólt Simon Péterhez: Simon, János fia, szeretsz-e engem jobban, mint ezek? Igen, Uram – felelte –, tudod, hogy szeretlek. Jézus így szólt: Legeltesd juhaimat!”
János 21:15

Kiválasztott igeszakaszok:
János 18:15–18, 25–27; 21:15–17

Feltámadása után negyven napon át Krisztus folyamatosan jelen volt, bár tanítványai számára csak időnként látható volt. Ez idő alatt biztosította követőit arról, hogy feltámadt, megerősítette hitüket, és utasításokat adott nekik a mennybemenetele utáni feladataikról. Az egyik ilyen alkalom a „Tiberias-tengeren”, vagyis a Galileai-tengeren történt. János 21:1

A mai tanítás részeként a tanítványok csodás halászatot éltek át, miután Jézus utasítást adott nekik, hogy a hajó jobb oldalára vessék ki a hálójukat. Eleinte nem ismerték fel a parton álló Urunkat. Aztán János – „az a tanítvány, akit Jézus szeretett” – rájött, hogy az ott álló idegen a feltámadott Úr, és meggyőződését Péternek is kinyilvánította. János 21:3–6

Péter, aki cselekvő ember volt, és kétségkívül még mindig a szívében szenvedett azért, mert korábban tagadta Krisztust, a tengerbe vetette magát, és

partra úszott, de nyilvánvalóan félénk volt, amikor partot ért. Nem ment közvetlenül Jézus hoz, hanem várt, és segített a halakkal teli hálót a partra húzni. Amikor a csónak partra ért, és mindent biztonságosan rögzítettek, észrevették, hogy az idegennek parázsló szénje és halai vannak, és meghívta a fáradt embereket, hogy „jöjjenek, és egyenek” vele. János 21:7–12

A három hasonló kérdés közül az elsőben a kulcsversünk azt rögzíti, hogy Jézus megkérdezte Pétertől, szereti-e őt jobban, mint a halászatot. Jézus ezután másodszor is így szólt hozzá: „Simon, János fia, szeretsz-e engem?” Ő így felelt: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek.” Jézus így szólt: „Gondoskodj a juhaimról!” Harmadszor is így szólt hozzá: „Simon, János fia, szeretsz-e engem?” Péter megsértődött, mert Jézus harmadszor is megkérdezte tőle: „Szeretsz-e engem?” Erre így felelt: „Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy szeretlek téged.” Jézus így szólt: „Legeltesd a juhaimat!” János 21:16,17

Amikor Péterre gondolunk, eszünkbe jut, hogy ő azt mondta: még ha mindenki el is hagyja Jézust, ő soha nem tenne ilyet. Milyen mélyen kellett ez a szívét megsebezni, amikor meghallotta a kakas kukorékolását, ahogyan a Mester megjósolta, hiszen háromszor is tagadta Urát, és átkok hagyták el a száját (Máté 26:69–75). Ez egy mélyreható tanulság saját emberi gyengeségeinkről és arról, hogy irgalmat kell tanúsítanunk egymás iránt. Úgy tűnik, hogy a Galileai-tó partján történt megjelenés során Jézus a Péterrel folytatott beszélgetés során valójában megnyugtatta őt. Ezzel a Mester megmutatta, hogy bízik abban, hogy Péter a jövőben

körültekintően fog cselekedni, és miután újra felvették Urának méltó szolgájaként, élete végéig továbbra is mindent feláldoz az áldozati oltáron.

Ha ezt a kérdést teljes mértékben megértjük, az biztosan arra vezet minket, hogy szívünk a Mennyei Atyánkhoz hasonlóvá váljon. Nemcsak arra fogunk törekedni, hogy cselekedeteinkben igazságosak, jámborok és tiszták legyünk, hanem arra is, hogy irgalmasak legyünk mások iránt, mert ők is – akárcsak mi magunk – nehézségekkel küzdenek. Zsoltárok 136:1–26